

Nedskæringer, maa Landbruget ogsaa selv finde sig i en Nedskæring. Ja, det er meget godt, men hvorfor skal Landbruget, som i Virkeligheden faar forholdsvis faa Bevillinger, smaa Beløb, bære en Nedskæring, naar de andre Erhverv og Virksomheder ikke skal? Det er dog inkonsekvent, og det er den Betragtning, jeg har gjort gældende overfor de Bevillinger, Talen her er om. Dersom man vil gaa til en almindelig Nedsættelse af samtlige Bevillinger i Forhold til Kronestigningen, er Sagen en ganske anden; saa er vi inde paa den rigtige Vej, saa kan vi ogsaa tales ved om disse Bevillinger. Jeg vil i øvrigt henvende Landbrugsministerens Opmærksomhed paa, at Landbruget Gang paa Gang i de senere Aar har faaet sine Bevillinger til Formaal, som er af samfundsmæssig Karakter, nedskaaret.

Den højtærede Landbrugsministers Bemærkninger giver mig Anledning til at stille et bestemt Spørgsmaal. Jeg havde, — det er maaske naivt —, men jeg havde den Opfattelse, at jeg imødekom den højtærede Landbrugsminister ved at gaa med til den Nedsættelse paa de 35 000 Kr., som han har foreslaaet. Jeg forstod nu imidlertid den højtærede Landbrugsminister saaledes, at han for sit Vedkommende ikke brød sig om at modtage denne Nedsættelse, og det er da noget, jeg gerne vil have klareret, inden jeg staar overfor Spørgsmaalet om eventuelt at stille Ændringsforslag. Dersom der virkelig er noget i den Betragtning, som den højtærede Landbrugsminister fremsætter, at det er Penge, som kunde anvendes til Fremme af det mindre Landbrugs Formaal, skal jeg afholde mig fra at stille Forslag om at nedsætte Beløbet. Men jeg troede, som sagt, at det var en Imødekommen overfor den højtærede Minister. Jeg brugte den Vending, at Mod belønnes. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det var Ministerens Mod, jeg tænkte paa i denne Forbindelse, ikke mit eget. Det var, fordi Ministeren havde taget Initiativet til at foreslaa en Nedskæring, at jeg vilde belønne ham; men dersom Ministeren har den Opfattelse, at der maaske kunde blive Brug for disse Penge til Fremme af det mindre Landbrugs fornuftige Formaal, skal jeg naturligvis undlade at stille Ændringsforslag herom og nøjes med at stille Forslag om Forlængelse af den bestaaende Lovs Gyldighed.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch)

sagde, at selv om Hesteavlens for Tiden var inde i en Periode, hvor det saa noget mørkt ud for den, vilde der ikke være nogen Grund til at tage Støtten fra den. Men det er jo heller ikke det, der sker ved dette Forslag, tværtimod. Selv om Lovforslaget gennemføres, vil Hesteavlens dog faa et ret væsentligt Tilskud, en meget betydelig Del af det Tilskud, der gives til Husdyravlen, i Forhold til de andre Husdyrarter. Den vil faa meget, meget mere, end hvad der gives til Svineavlens og Hønsavlens og omtrent lige saa meget, som der gives til Kvægavlens, som dog betyder meget mere, end Hesteavlens gør. Selv om Lovforslaget bliver gennemført, saaledes som det er affattet, vil der alligevel gives direkte til Hesteavlens foreninger 70 000 Kr., til Statsskuer for Hingste 25 000 Kr. og til Landboforeningernes Dyrskuer og Fællesskuer, som ogsaa kommer Hesteavlens til gode, 110 000 Kr. og 50 000 Kr., saa det er slet ikke Meningen, at man ved denne Nedsættelse tager Støtten fra Hesteavlens, tværtimod. Jeg synes, den ærede Ordfører for det radikale Venstre havde Ret i, at under den nuværende Situation — og der er vist ingen, der tror, at Hesteavlens nu er af samme Betydning som for Aar tilbage — er der ingen særlig Anledning til at animere Hesteavlens, idet det kun vil være til Tab for Landbruget.

Det ærede Medlem stillede et Spørgsmaal til mig, men glemte selv at svare paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham. Han spurgte, om jeg ikke vilde finde en Nedsættelse af 35 000 Kr. paa § 4 forsvarlig. Jo, selvfølgelig vil jeg finde den forsvarlig, thi ellers vilde jeg ikke selv have stillet Forslag om disse 35 000 Kr.s Nedsættelse. Jeg har sagt fra denne Plads, at selv med denne Nedsættelse føler jeg mig overbevist om, at de 40 000 Kr., der er tilbage, ikke vil blive anvendt. Derfor tror jeg, den kan taales. Men jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem synes, det vil være rimeligt kun at gaa til denne Nedsættelse, naar man gaar med til Nedsættelser paa Finansloven af alle øvrige Bevillinger til Landbruget. Til Plan-teavl f. Eks., som ingen, heller ikke det ærede Medlem, vil mene ikke har samme Betydning for Landbruget som Husdyravlen, der gaar man glat væk med til 10 pCt.s Nedsættelse; ligeledes til de andre Nedsættelser for Landbruget og de øvrige Erhverv. Kun denne ene Bevilling vil det ærede Medlem opretholde, her vil han have samme Tilskud som i Fjor. Det forekommer mig ikke at være i alt Fald et sagligt Standpunkt at tage til den foreliggende Sag.

Det ærede Medlem har ikke svaret paa